

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

MEN SCHRIFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

TONGEREN, DEN 15 JANUARI.

NIEUWJAARSGIFTEN

AAN PIUS IX.

3de LIJST.

Bedrag der vorige lijsten, fr. 888,75
Mejufv^{ve} Sophie en Julie Claessens, 20,00
Gertrudus Ruyters, dienstmeid, 1,00
Petrus Marting te Kleine Spauwen, 5,00

Ontvangen door de tusschenkomst
van M. den deken van Tongeren,
Een onbekende van O., 50,00
M. Derie, kapellaan in O.-L.V., id. 10,00
M. Denis, id. id. 10,00
Théodore Lenaers, domestique id. 5,00
Une servante, id. 5,00
Une dame anonyme, id. 10,00
Une dame bourgeoise anonyme id. 5,00
Une dame congréganiste, id.
pour le S. Père, 5,00
La même pour le Concile œcuménique
Une congréganiste pour le Saint Père, 1,00
Une servante congréganiste id. 5,00
Saint Père, votre bénédiction pour une
orpheline de Tongres et ses deux
frères, 5,00

LISTE DE BIXINGEN.

M. Benats, curé. Ut Ecclesia S. Spiritu
congregata, hostili nullatenus incur-
sione turbetur, 10,00
Dorothee Benats, 1,00
Un anonyme, 5,00
Les ermites de Vryhern, 5,00
Elisabeth d'Huys, 1,50
Jacques Timmermans, 5,00
Laurent Willems, 1,00
Un anonyme, 1,00
Materne Duchateau, 2,00
Denis Stevens, 1,50
Catherine Guffens, 2,00
Liste de Millen, fr. 285,15

Total, fr. 1350,90

Met de 15 franken van eenen onbekenden uit
Millen, ingeschreven op de eerste lijst, bedragen
de giften dezer parochie de som van fr. 300,15.

Ziehier de namen der gevers en het bedrag
hunner giften :

MM. Smeets, curé, fr. 20. Chr. Maes, vicair, fr. 10.
L. Liesens, priester, fr. 5. M. de ... fr. 10. Een onbe-
kende, fr. 5. W. Vrindts, fr. 2. J.-M. Vrindts, fr. 2.
J. Vandenberg, fr. 1. G. Vrindts, fr. 3. J.-M. Liesens,
fr. 3. J. Vrindts, fr. 1. V. Vrindts, fr. 1. C.-B. Vrindts,
fr. 2. M. Brisen, fr. 2. A. Bils, fr. 1. C. Hermans,
fr. 15. W. Dewalleff, fr. 5. H. Dewalleff, fr. 3. P. Dewal-
leff, fr. 5. M. Peters, fr. 30. M. Peters, fr. 30. L. Merken,
fr. 2. F. Roseamps, fr. 2. J. Stassen, fr. 50. Een on-
bekende, fr. 1. L. Froimont, fr. 5. W. Froimont,
fr. 1. C. Froimont, fr. 2. P. Coenegracht, fr. 2,50.
Een onbekende, fr. 1. Id. 0,50. J. Bovroux, fr. 15.
M.-J. Froimont, fr. 5. M.-C. Coenegracht, fr. 1. M.

DE VADERVLOEK.

LOSSE BLADEN UIT L. MÜHLBACH'S WERK
BENJOWSKY.

(Vervolg)

— Maar ik, riep Rosa, ik zal het mij niet laten
verbieden, mijnen broeder den afscheidskus te
geven, den...

De hand van den ouden graaf legde zich met
een zwaren druk op haren arm, en zijne oogen
aanschouwden haar met een zoo gebiedenden,
toornigen blik, dat de jonge vrouw beefde en het
niet waagde vooruit te gaan.

Een bange smartelijke poos onstond.
De oude graaf had zijne oogen weêr vol som-
beren toorn op zijnen zoon gericht, en in zijne
stijve, onbeweeglijke houding met zijn bleek
kleurloos gelaat, had hij veelteer het voorkomen
van een in was geboetseerd beeld van den haat
dan van een levend menschelijk wezen.

Ter weerszijden van zijnen leunstoel stonden
zijne dochters, de eene met bedekt gezicht om
hare tranen niet te laten zien, de andere met
neêrgeplagen blik, niet wagende de oogen van
haren broeder te ontmoeten, welke zij voelde
dat op haar rustten.

Nevens de twee jonge vrouwen stonden hare
mannen, beide met trotsch, somber gelaat naar
hunnen zwager gewend en hem met bliken van
haat en bedreiging aanschouwende.

Maar Moritz lette niet op hen; hij zag slechts
zijnen vader, slechts zijne zusters; zijne bliken
waren slechts op deze gericht, terwijl hij, lang-
zaam rugwaarts gaande, de deur naderde. Hij
bleef er nevens staan, misschien nog in de hoop,
dat een der zusters komen en hem in zijn een-
zaam leven den groot der liefde medegeven zou.

Marting, fr. 2. A. Stassen, fr. 4. P. Boye, 0,50. J.
Froimont, fr. 1. Een onbekende, fr. 1,50. Id. fr. 2.
Id. fr. 1. P. Stassen, fr. 4. Een onbekende, fr. 1.
Id. fr. 1. P. Boye, fr. 1. Een onbekende, fr. 1,50.
Id. 0,50. J. Delporte, fr. 3. F. Delporte, fr. 1. G. Del-
porte, fr. 1. D. Steegen, fr. 2. Deharrang Bertrand, fr.
2. A. Peters, fr. 1. Marie-Ida Froimont, fr. 1,50. P.
Froimont, fr. 5. Jean Ruyters, 0,50. Joseph Verleye,
0,50. Rosalie Verleye, 0,50. P. Patrie, 0,50. Een onbe-
kende, 0,70. Id. fr. 2. P. Bamps, fr. 2,50. Un anonyme,
fr. 1. B. Businne, fr. 2. Froimont A. fr. 5. Een on-
bekende, fr. 1. Id. 1. Id. 1. Id. 2. L. Coenegracht,
fr. 1. J. Moors, 0,50. A. Steegen, fr. 1. Een onbe-
kende, 0,50. Id. 0,10. Jean Lecoq, fr. 2. Een onbe-
kende, fr. 1. Id. fr. 2. Id. fr. 1. Id. fr. 1. Id. fr. 1. Id.
fr. 2. Id. fr. 2. Van Guder Huise, fr. 1. Jean Celsas, fr.
1. Een onbekende, 0,20. V. Hermans, fr. 2. L.-A.
Vrindts, fr. 1. Adamus Liesens, fr. 1. Naamloos, fr. 1.
Id. fr. 2. Id. 0,20. Marie Vogels, fr. 1. J. Froimont,
fr. 2,50. W. Lowet, fr. 2,50. A. Lowet, fr. 2,50. Theu-
nissen Lambert, fr. 1. A.-M. Durlot, fr. 5. Naamloos,
0,50. J. Lesale, fr. 1. W. Stassen, fr. 2. E. Stassen, fr.
5. M. Hermans, 0,50. Naamloos, fr. 17. Ida Vanhees-
wyck, fr. 2. Naamloos, fr. 1. Een onbekende, fr. 2.
Naamloos, fr. 5. Id. fr. 10. Een onbekende, fr. 1. Een
onbekende ingeteken op het bureel van den Postrijder
te Tongeren, fr. 15.

De wet tegen de kerkgoederen.

Binnen eenige dagen zal de wet op de kerk-
goederen voor de Kamers komen; niemand
vraagt die wet; onze bisschoppen hebben ze
plechtig veroordeeld als strijdig zijnde met de
vrijheid der Kerk; Leopold I heeft ze ook
veroordeeld, en nadien nog schreef hij aan den
aartsbisschop van Mechelen dat *dit wetsontwerp
dood en begraven was*; de zoon moet ook in
zijn hert die wet verfoeien en afkeuren; Leo-
pold II is even als wij, een kind der H. Kerk;
hij oefent zijne godsdienstige plichten uit, en
hij zal of kan geene wet goedkeuren welke
door de geestelijke overheid afgekeurd is en
door haar nimmer zal aangenomen worden;
het belgische volk, dat in merg en been aan
zijn geloof verknocht blijft, haat en verfoeit
die wet als eene hoogst onrechtvaardige, tij-
raamteke en tergende wet.

Maar de francmaçonnerij, uit den afgrond
gespuwd om ons te ootteren, de francmaçon-
nerij die met haren helschen klauw België's
borst zoo pijnlijk opengereten heeft, hongert
als een roofgier naar buit, zwiert hare martel
roede in 't ronde, brandt van wraak om dat
gene aan te randen wat wij eerbiedigen, be-
minnen en tot der dood toe zullen blijven
beminnen en eerbiedigen.

't Is dan niet genoeg dat onze studiebeurzen
ingepalmd zijn; niet genoeg dat onze kerkho-
ven geschonden worden; niet genoeg dat er
van staatswege dagelijks een stroom van god
deloosheid en zedenbederf in de herten van
het volk rolt; niet genoeg dat eene bende lieden
hier stoutmoedig zwiert met het geld van ka-
tholieke en onafhankelijke burgers; niet ge-

Maar zijne zusters bleven onbeweeglijk; geen
harer waagde het tot hem te snellen.

— Vaarwel, God moge u vergeven, riep Moritz
smartelijk, terwijl hij de deur openstiet en de
voorkamer binnentrad.

Zijn dienaar, de oude trouwe Kiliaan, stond
buiten, en men zag duidelijk aan zijn droefgeestig
gelaat dat hij een vermoeden had van het treu-
rig tooneel, 't welk binnen, in de huiskamer van
den ouden graaf, was voorgevallen. Hij naderde
zijnen meester en reikte hem een grooten ver-
zegelden brief.

— God dank, dat de heer graaf eindelijk ver-
schijnt, zegde hij Ik wacht hier sedert een kwar-
tier uurs in de voorkamer, maar durfde niet
binnengaan. Een ordonnans van generaal von
Nadassy heeft dezen brief gebracht?

Moritz nam den brief en haaste zich hem te
openen; hij was van de eigen hand des graven
Nadassy, en bevatte niets dan de woorden:
« Spoed u, jonge vriend! Het is de hoogste
» tijd. De oorlog begint en roept alle dappers
» onder het vaandel! Uw vader heeft mij ge-
» schreven en een jaar verlof voor u begeerd. Ik
» kan hem dit niet inwilligen, en weet ook dat
» gij niet zoudt aannemen. Breek dadelijk op!
» Ik verwacht u, mijn adjudant.»

« Generaal graaf Nadassy. »

Terwijl de jonge graaf Benjowsky deze regels
las, verdween de treurige uitdrukking al meer
en meer en zijn gelaat en zijne waagen begon-
nen zich te kleuren.

— O God, ik dank u! zeide hij, de oogen met
een stralenden blik ten hemel wendende, ik dank
u voor deze aanmaning van mijn edelen, dap-
peren generaal. Het is balsam voor de wonden,
welke mijn hart heeft ontvangen. De oorlog
begint! God zij er voor geloofd! De oorlog

neog dat dagelijks, ten onzen nadeele, recht
en wet onder de voeten getrapt worden; neen
dit is nog niet genoeg; onze gewijde tempels,
de eenige plaats waar wij in vrijheid, als
broeders, onze benepen herten konden ontlasten,
die zullen geschonden en ooterd worden;
de vrijdenkerij zal hare hellenvlag op onze
autaren plaatsen; het Heilig der Heiligen zal
door goddelooze oogen doorsnuffeld worden;
en gij, katholieke Belg, afstammeling van de
Kruisvaarders, gij zult Owen God niet meer
kunnen aanbidden, tenzij onder den verpes-
tenden adem der vrijdenkerij, tenzij onder de
voogdij der vijanden van uw Geloof.

Maar neen! dit zal niet gebeuren; het ka-
tholiek België staat en wankelt niet, trots
geweld en list; de goddelooze storm die woed-
end op België afkomt, zal op stalen borsten
terug gestuit worden.

Neen, wij vreezen de wet niet welke onze
ministers als een bedreigend zweerd rond ons
hoofd zwaaien; laat ze afkomen, hoe eerder
hoe liever, en ze zullen ondervinden, de
waaninnigen, dat de Belgen die gedwee als
een lam tot nu toe hunne mishandelingen
onderstaan hebben, als leeuwen zullen op-
springen, de banden verbrijzelen waarmede
men hun Geloof wil vastketenen, en de ge-
loofsverzakende bende uiteendrijven.

Frère weet dit wel, en daarom heeft hij
reeds viermaal de wet weer in zijne por-
tefeuille gesteken; en daarom heeft hij den
welsprekende Bouvier gelast de beraadslaging
dier wet te vragen; en daarom heeft hij reeds
getracht die wet te verbloemen en aldus zijne
slechte inzichten onder den dekmantel van
controle of toezicht te verduiken.

Dezen keer, hopen wij, zal veinziger, ver-
bloeming, noch vermomming baten. De zaken
zijn klaar, met en duidelijk uiteengelegd. Wij
katholieken, zijn er geenszins tegen, dat
het gouvernement toezicht houde over de
handelingen der kerkfabrieken; toezicht be-
staat reeds; maar onthoudt het wel, liberale
mannen, met M. Delcour, lid van de centrale
sectie, protesteerden wij tegen de wet op de
kerken, 1° omdat het eene nieuwe bloodleg-
ging is van het sjaasteem van overheersching
dat in ons hedendaags gouvernement bestaat;
2° omdat die wet het recht van eigendom der
kerkfabrieken schendt; 3° omdat die wet on-
grondwettig is in haar geheel en in al hare
schikkingen; 4° omdat zij het waar karakter
der kerkfabrieken miskent; 5° omdat zij in
verscheidene punten inbreuk maakt op het
godsdienstig terrein, en 6° omdat zij geschikt
is om de gewetens te verontrusten, botsingen
en twisten te verwekken tusschen de wereld-

begint, en hij zal mij of den dood, of roem en
eer brengen! Op nu, mijn oude Kiliaan! maak
alles tot ons vertrek gereed! Wij moeten weg!
Generaal Nadassy verwacht mij; binnen een
uur moet ik vertrokken zijn!

Na een uur vernamen degenen, die in de huis-
kamer van den ouden graaf bijeen waren, het
snel rollen van een rijtuig, dat van het kasteel-
plein wegreed.

De grijsaard, die nog altijd onbeweeglijk, nog
altijd sprakeloos in zijnen armstoel zat, richtte
zijnen blik op zijne dochter Rosa, die zich nevens
hem bevond. Zij verstond de vraag, die in zijnen
blik lag.

— Ja, zegde zij snikkend, hij heeft het slot
verlaten.

— Ja, hij heeft het slot verlaten, mompelde
baron von Jemnik, haar echtgenoot, die in de
venster-nis stond en met triumferenden blik het
rijtuig naogde. Hij heeft het slot verlaten, en
dat hij het niet weêr betreden zal, dit waarborgt
mij dit papier, waarop zijn vader hem de laatste
afscheidswaarden geschreven heeft. Ik zal dit
papier als mijn heiligste bezitting bewaren, want
het is het erfdeel mijner vrouw, en het zal mij
misschien binnen eenige dagen reeds tot heer van
dit slot maken. O, dan mag graaf Moritz terug-
komen; ik zal hem weten te ontvangen, zooals
het den vervloekten zoon, den moordenaar zijns
vaders toekomt!

II.

DE BELOFTE.

Anderhalf jaar was verstreken, sedert graaf
Moritz van Benjowsky, met den vloek zijns
vaders beladen, het slot Verbowa verlaten had.

Daar was alles onveranderd gebleven, en de
hoop van den baron von Jemnik, dat hij mis-
schien binnen weinige dagen heer van het slot

lijke en de geestelijke overheid, en eindelijk
om een geschil te verwerken waarvan de
gevolgen hoogst gevaarlijk zouden zijn voor
de rust en den vrede van het land.

Kerkelijke staat.

Men schrijft uit Rome:

De *Civita Catholica* zegt in een artikel
betreffende het Concilie het volgende:

» De gouvernementen hebben het Concilie
niet begunstigd; noch onmiddellijk tegengewerkt
met uitzondering van het schismatische Rusland,
dat den eenigen poolschen bisschop, die nog niet
gedood of naar Sibirië verbannen is, belet heeft
hier over de smarten dier gemartelde natie te
komen spreken.

» Een enkel gouvernement, dat van het edel-
moedige Frankrijk, hetwelk de katholieke wereld
daarvoor hare dankbaarheid behoort te betoonen
heeft zich welwillend getoond door in den Pau-
selijken Staat een garnizoen te houden, dat een
grootte waarborg is voor de noodige rust van het
Concilie.»

Op den 29 december had in het paleis Farnese
eene schoone en indrukwekkende plechtigheid
plaats; daar werd namelijk de H. Doop toege-
dient aan de dochter van H. M. de koningin van
Napels. Kardinaal Patrizzi, bijgestaan door een
aantal prelaten en priesters, diende namens den
Paus het H. Sacrament toe Z. H. Pius IX en
keizerin Maria Anna van Oostenrijk waren pater
en meter. De eerste werd vertegenwoordigd
door kardinaal Antonelli, de laatste door hare
nicht Elisabeth, de tegenwoordige keizerin van
Oostenrijk en zuster van de koningin van Napels.

Doopgetuigen waren Mgr. Gianelli, aartsbis-
schop van Sardes en nuntius van den Paus bij
den koning van Napels, Mgr. Scherr, aartsbis-
schop van München, Mgr. Papardo, aartsbis-
schop van Sinope en Mgr. Gallo, aartsbisschop van
Patras.

Al de leden der koninklijke familie woonden
de plechtigheid bij, zoodaede de hertog van
Parma, de grootheerog van Toskane en de napolitaansche kardinalen en een groot aantal bis-
choppen

De hooge napolitaansche adel was vertegen-
woordigd door zijne waardigste leden, en deze
namen levendig deel aan de vreugde der vervolgde
maar droegzame familie.

De napolitaansche edelvrouwen ten getalle van
300 hadden een prachtige wieg met toebehooren
en kunststuk van hooge waarde, ten geschenke
gevoonden, en ook de minnelijke aduut het
oude koninkrijk deed van zijne groote liefde
voor zijn wettige vorsten op de schitterendste
wijze blijken.

Zulke manifestatiën doen in onzen tijd van
onrechtvaardigheid en droef geweld het harte
goed; zij toonen dat niet overal de edele gevoel-

zou zijn, had zich niet verwezenlijkt.

De oude graaf Samuël von Benjowsky leefde
nog tot kwelling en last van zich zelve en zijner
omgeving

Bewegingloos en stom zat hij op zijnen arm-
stoel, de lange, eenzame dagen en maanden,
gedoemd tot een eeuwige zwijgen, gedoemd tot
eene eeuwige rust door de ziekte, die zijn lichaam
en tong in boeien geslagen, zijn rustloozen geest
in eene donkere smartelijke gevangenis geban-
nen had.

Het gelaat des grijsaards was bleek als marmor
en bewoogde; alleen zijne oogen spraken
en verrieten somwijlen nog op van toorn en
opgewondenheid

Hij beheerschte met deze oogen zijne omgeving,
en gaf er bevelen mede; somtijds stelde zijne
wilskracht hem in staat van het schrijfgereed-
schap, dat steeds voor hem op de tafel gereed
moest liggen, gebruik te maken, om met enkele
geschreevene woorden zijn wil te doen kennen
en zijne bevelen te geven.

Eens was een zijner beviende bureu ten
bezoek op het slot Verbowa gekomen, en had in
vroolijke opgewondenheid verteld van de beliden-
daden en de zegespraken van het oostenrijksche
leger.

Praag, in den aanvang van den oorlog, ten jare
1756 door den koning van Pruisen veroverd,
was nu (in juni 1657) door den veldmaarschalk
Daun ontzet en heroverd; Nadassy had spoedig
hierna in Lausitz eene schitterende overwinning
op de Pruisen onder Winterfeldt behaald; de
Oostenrijkers hadden Silezië heroverd, en de
Oostenrijksche veldmaarschalk Haddick was zelfs
met zijne troepen tot Berlijn voortgedrongen en
had deze residentstad van Frederik II met twee
ton gouds gebrandschat.

De Pruisen hadden overal dapper gestreden,